

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕІНЖИНІРИНГУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Однією з умов фінансування інноваційного розвитку є наявність інвестицій. Інвестування науково-технічних розробок може здійснюватися за рахунок державного бюджету, власних коштів розробників, а також за рахунок коштів замовників (у тому числі і зарубіжних інвесторів) [1]. Беручи до уваги інформацію Державної служби статистики України, маємо динамічне зменшення обсягів фінансування з державного бюджету України в інноваційний розвиток промисловості. Зокрема, у 2008 році обсяги фінансування становили 336,9, у 2011 році – 149,2, у 2013 році – 24,7 млн. грн. Натомість динаміка фінансування інноваційної діяльності за рахунок власних коштів підприємств була, навпаки, позитивною: так 2008 році – 7264, у 2011 році - 7585,6, у 2013 році – 6973,4 млн. грн. [2].

Наведені дані свідчать про зниження ролі державного управління інноваційними процесами суб'єктів господарювання України, що актуалізує питання оптимізації організаційно-економічного забезпечення інноваційної діяльності промислових підприємств з боку державних структур. У зв'язку з цим, автором дослідження було сформовано основні напрями державного регулювання при проведенні реінжинірингу бізнес-процесів (РБП) у виробничих компаніях України. До них належать:

- зростання обсягів фінансування інноваційних проектів вітчизняних підприємств, учасників технопарків, виробників інноваційної продукції, шляхом виділення коштів з бюджетів всіх рівнів на фінансування заходів з РБП на мікрорівні;

- розширення державного замовлення наукоємної продукції для промислових підприємств, на базі яких був проведений реінжиніринг, що обумовило зростання конкурентоспроможності їх продукції і відповідність її міжнародним стандартам;

- інформаційна підтримка впровадження радикального перепроєктування бізнес-процесів з боку державних органів управління, що передбачає підвищення рівня інформатизації й автоматизації заходів з РБП;

- створення регіональних програм в областях України за ініціативою державних органів влади і місцевого самоврядування, спрямованих на РБП на провідних підприємствах регіону та в

компаніях, які потребують підвищення рівня економічного потенціалу своєї господарської діяльності;

-формування оптимальної фінансово-кредитної політики у банківському секторі через вплив державних органів управління на нього шляхом надання пільгових кредитів за більш низькими відсотками (10-14 % річних) ПАТ «Ощадбанк» під проекти РБП вітчизняним підприємствам;

-покращення інвестиційного клімату у промисловості шляхом створення інвестиційних паспортів підприємств, на базі яких впроваджувалися заходи з РБП;

-оптимізація нормативної бази під сучасні ринкові умови та господарські потреби підприємств, які здійснюють заходи з РБП, що полягає у створенні законодавчих, нормативних актів, щодо формування організаційно-економічного механізму проведення реінжинірингу бізнес-процесів;

- створення ефективної системи інвестування заходів з РБП на конкурсній основі, шляхом в формування резервного фонду розвитку промислових підприємств у бюджетах усіх рівнів. Таким чином можна підвищити рівень фінансового забезпечення процесів РБП з боку державних органів управління та надати фінансові кошти тим компаніям, які першочергово потребують фінансування проектів з РБП;

-залучення наукових установ, інститутів, вищих навчальних закладів до реалізації програм з РБП у суб'єктів господарювання за кошти обласних, районних бюджетів для підвищення наукової обґрунтованості проведення РБП та мінімізації його фінансових ризиків;

-збільшення обсягів державного замовлення на підготовку фахівців з реінжинірингу бізнес-процесів у вищих навчальних закладах України для формування необхідної кадрової складової;

-впровадженню системи державного моніторингу за заходами РБП на промислових підприємствах з метою підвищення мобільності проведення реінжинірингу та виявлення помилок на ранніх його стадіях;

-формування соціальної відповідальності та корпоративної культури у персоналу підприємств при проведенні РБП.

Одним з основних параметрів визначення ефективності інновацій та заходів державної інноваційної політики має стати створення нових робочих місць і підвищення рівня заробітної плати працівників на підприємствах-виконавцях інноваційних проектів. При цьому пріоритет має надаватись компаніям у тих регіонах України, які характеризуються високим рівнем безробіття та низьким рівнем запровадження інновацій [3, 4, 5].

1. Манжура О.В. Роль інтелектуальної власності в забезпеченні конкурентоспроможності національної економіки при переході до економіки знань / О.В. Манжура // Економіка: проблеми теорії та практики: Зб. наук. пр. — Дніпропетровськ: ДНУ, 2008. — Випуск 246. — Том V. — С. 1238–1246.

2. Статистичний щорічник України за 2013 рік. Державний комітет статистики України. За ред. Осауленко О. Г., Київ. — 560 с.

3. Данько Ю.І. Проблеми державного регулювання розвитку інноваційної системи економіки: національний та регіональний рівні / Ю.І. Данько / Економічне обґрунтування реінжинірингу бізнес-процесів виробничих підприємств: монографія / За заг. ред. канд. екон. наук, доц. Л.М. Таранюка. — Суми: Видавничо-виробниче підприємство «Мрія-1» ТОВ, 2010. — 440 с.

4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]—Режим доступу:<http://in.ukrproject.gov.ua>.

5. Таранюк Л.М. Реінжиніринг бізнес-процесів промислових підприємств: теорія, методологія, практика: монографія / С.М. Таранюк — Суми: ВПП Мрія-1, 2014. — 608 с. .

Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: збірник тез доповідей VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 25-26 вересня 2014 року. — Суми : ТОВ "ДД "Папірус", 2014. - С. 103-105.